

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ
Ετησία δρ. 10.—
Ἰερόμηνος 5,50
Τριμηνος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικοῦ
Ετησία φρ. χρ. 12.50
Ἰερόμηνος 6,50
Τριμηνος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Αὐγούστου 1918

Ἔτος 40όν. — Αριθ. 37

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια).

Τὴν ἀκόλουθὴν μέρα, 12 Νοεμβρίου, ὁ Κύρος Σμιθ κι' οἱ σύντροφοί του πήραν κάποιες ἐλπίδες. Ὁ Χάρμπερτ εἶχε συνέλθῃ ἀπὸ τὴν πολὺν νύκτα του. Ἄνοιξε τὰ μάτια του, ἐγγώρισε τὸν Κύρο Σμιθ, τὸν ρεπόρτερ, τὸν Πέγκροφ. Ἐπρόφερε δυό-τρεῖς λέξεις. Δὲν ἤξερε, δὲν θυμοῦνταν τί συνέβη. Τοῦ τὸ εἶπαν, κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ τὸν θερμοπαρειάλεσε νὰ μὴν τέλει ἀκίνητος. Ἡ ζωὴ του δὲν ἦταν πιά σὲ κίνδυνον κι' ἡ πληγὴς του θὰ θεραπεύονταν σὲ λίγες ἡμέρες. Ἀλλὰς τὸ ὅτι πληγωμένος δὲν πονοῦσε σχεδὸν καθόλου κι' ἐκεῖνο τὸ κρύο νερό, ποῦ ἔβρεχε διαρκῶς τὴν πληγὴν, ἐμπόδιζε κάθε φλόγῳσι. Οὕτε ὁ πυρετὸς ἔδειχνε τάσεις νὰ ὑψωθῇ. Μποροῦσαν λοιπὸν νὰ ἐλπίζουν, ὅτι τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο τραῦμα δὲν θὰ φεργε καμμιὰ συμφορὰ. Ὁ Πέγκροφ αἰσθάνονταν τὴν καρδιά του στὸν τόπο της. Εἶχε ἡσυχάζῃ. Κι' ἦταν σὰ μιὰ «Ἀδελφὴ τοῦ Ἑλεους», σὰ μιὰ μητέρα στὸ πλευρὸ τοῦ ἀρρωστοῦ παιδιοῦ της.

Ὁ Χάρμπερτ ἔκλεισε πάλι τὰ μάτια του, ἀλλὰ γιὰ νὰ κοιμηθῇ ἡσυχώτερα.

— Ξαναπέστε μου πῶς ἐλπίζετε, κύριε Σπίλεττ ! εἶπε τότε ὁ Πέγκροφ. Ξαναπέστε μου πῶς θὰ σώσετε τὸν Χάρμπερτ !

— Μὰ ναί, ναί, θὰ σωθῇ ! ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Ἡ πληγὴ εἶνε βαρεῖα, ἡ σφαίρα μάλιστα μπορεῖ νὰ τρύπησε καὶ τὸν πνεύμονα· ἀλλὰ τὸ τραῦμα αὐτοῦ τοῦ ὀργάνου δὲν εἶνε θανατηφόρο.

— Μακάρι ! ὁ Θεὸς κι' ὁ λόγος σας ! ἐφώνησε ὁ ναύτης.

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰκοσιτέσσερες ὥρες τώρα ποῦ βρίσκονταν ἀποκλεισμένοι στὴ στάνη, οἱ ἄποικοι δὲν συλλογίστηκαν καὶ δὲν ἔκαμαν ἄλλο, παρὰ νὰ περιποι-οῦνται τὸν Χάρμπερτ. Οὕτε γιὰ τὸν κίν-δυνον, ποῦ μποροῦσε νὰ τοὺς ἀπειλήσῃ ἀκόμα, ἂν ξαναγύριζαν οἱ κατάδικοι, τοὺς ἐννοίασε καθόλου, οὕτε ἐφρόντισαν νὰ πάρουν μέτρα γιὰ τὸ μέλλον.

Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἐνῶ ὁ Πέγκροφ ἐφύλαγε τὸν ἀρρωστο, ὁ Κύρος Σμιθ κι' ὁ ρεπόρτερ ἐκύτταζαν νὰ ἰδοῦν τί θὰ κάμουν. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τριγύρισαν τὴ στάνη. Οὕτε ἴχνο· τοῦ Ἀύρτων, πουθενά ! Τὶ νὰ πείγουν ὁ δυστυχισμένος αὐτός ; Τὸν ἐπίασαν οἱ παλλοὶ τοῦ σύντροφοι, ποῦ τὸν βοήθῃσαν μονάχῃ στὴ στάνη ; Τοὺς ἀν-τιστάθηκε καὶ τὸν ἐνίκησαν ; Τὸν ἐσκό-τωσαν ; Τὸν ἀγάγκασαν νὰ τοὺς ἀκολου-θῇ ;

Ποῖος ξέρει ! Ὅλ' αὐτὰ ἦταν πιθανά.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ, τὴν στιγμὴ ποῦ δια-σκέλιζε τὸν φράκτη, εἶχε ἰδῇ πολὺ καλὰ ἓνα ἀπὸ τοὺς κακούργους, νὰ φεύγῃ πρὸς τὸν Φραγκλῖνο, κυνηγούμενος ἀπὸ τὸν Τόπ. Ἦταν ἓνας ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἡ βάρκα τοὺς εἶχε συντριφθῇ στους βρά-χους, στὸ στόμιον τῆς Εὐχαριστίας. Ἀλλὰ κι' ὁ ἄλλος, ὁ σκοτωμένος ἀπὸ τὸν Κύρο Σμιθ, ποῦ τὸ πτώμα του βρέθηκε ἀπέξω ἀπὸ τὸν φράκτη, ἀνῆκε ὀρισμένως στὴ συμφορὰ τοῦ Μπόμπ Χάρβεϋ.

Ὅσο γιὰ τὴ στάνη, ἀκόμη δὲν εἶχε πάθῃ τίποτα. Ἡ πόρτες της ἦταν κλει-στὲς καὶ τὰ ζῶα δὲν μποροῦσαν νὰ σκορ-πισθοῦν στὸ δάσος. Καμμιὰ ζῷον, κανένα ἴχνο· πάλι, βίαις, οὐτε στὸ σπιτάκι, οὐτε στὸν φράκτη. Μόνο τὰ ὄπλα καὶ τὰ πυρο-μαχικά, ποῦ εἶχε καὶ ὁ Ἀύρτων, εἶχαν γίνῃ ἀφαντὰ μαζὶ του.

— Θὰ τὸν ἐσκότω-σαν τὸν κακόμοιρο ! εἶπε ὁ Κύρος Σμιθ.

— Πολὺ φοβοῦ-μαι ! ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Ἐπειτα οἱ κατάδικοι θὰ ἐγ-καθιδρύθησαν στὴ στάνη, ὁποῦ εὐρίσκοντο, ὅτι τοὺς ἐχρειάζετο, καὶ θὰ τῶβάλαν στὴ φουγάλα ἅμα μᾶς εἶδαν. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι νεκρὸς ἢ ζωντανός, ὁ Ἀύρ-των δὲν βρίσκεται πιά ἐδῶ.

— Πρέπει νὰ ψά-ξουμε τὸ δάσος καὶ νὰ παλλάξουμε τὸ νη-σί ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κακούργους, εἶπε ὁ Κύρος Σμιθ. Καλὰ ἔλεγε ὁ Πέγκροφ, ὅτι ἔπρεπε νὰ τοὺς βά-λουμε στὸ κυνήγι σὰν ἀγρίμια. Ἄν τὸ κάναμε τότε, δὲν θάχαμε σήμερα αὐτὰ τὰ κακά.

— Ναί, ἀποκρίθη-κε ὁ ρεπόρτερ· ἀλλὰ μόνο ὕστερ' ἀπ' αὐ-τὰ τὰ κακά, ἔχουμε ὅλο τὸ δικαίωμα νὰ φανοῦμε ἀμείλιτοι !

— Ὅπωςδήποτε, εἶπε ὁ μηχανικός, εἴ-μαστε ἀναγκασμένοι νὰ τὸ ἀναβάλουμε γιὰ λίγο καιρὸ. Πρέπει νὰ μείνουμε στὴ στάνη, ὥς τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ μπορέσουμε, χωρὶς κίνδυνον, νὰ μεταφέρουμε τὸν Χάρ-μπερτ στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

— Κι' ὁ Νάβ ; ρώτησε ὁ ρεπόρτερ.

— Ὁ Νάβ εἶνε σίγουρος.

— Μ' ἂν ἀνησυχῇ ὁ δυστυχὴς γιὰ τὴν

ἀπουσία μας καὶ κάμῃ νάλθῃ κατὰ δῶ ;
— Ἀ, ὄχι, νὰ μὴν ἔλθῃ ! ἐφώνησε ὁ Σμιθ. Θὰ τὸν σκοτώσουν στὸ δρόμο.
— Κι' ὅμως θὰ προσπαθῇ νὰ μᾶς βοῇ.
— Τὶ κακό, νὰ μὴ λειτουργῇ πιά ὁ τη-λέγραφος ! Θὰ τὸν εἰδοποιήσουμε. Τώρα εἶνε ἀδύνατον... Νάφισουμε πάλι μόνους ἐδῶ τὸν Πέγκροφ καὶ τὸν Χάρμπερτ ; Δὲν γίνεται... Τότε πολὺ καλὰ ! θὰ πᾶω μόνος μου στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

— Ὁχι, ὄχι, ἀγαπητὲ Κύρε ! Δὲν πρό-πει σὺ νὰ ἐκτεθῇς. Ἡ ἀνδρεία σου δὲν θάκανε τίποτα. Αὐτοὶ οἱ ἄλλοι θὰ ἐπι-βλέπουν τὴ στάνη, θὰ ἐνεδρεῖουν στὰ πυ-κνὰ δάση ποῦ τὴν τριγυρίζουν καί, ἂν ἔ-κανες τὴν τρέλλα νὰ φύγῃς μονάχῃ σου, θὰ κλαίγαμε δυό δυστυχήματα ἀντὶ ἐνός.

— Ὁ Νάβ λοιπόν ;... Λέκουμε εἰκο-σιτέσσερες ὥρες... Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔλ-θῃ νὰ ἰδῇ τί ἐγεί-ναμε.

— Κ' ἐκεῖ θὰ τὴν πᾶθῃ !..

— Μὰ δὲν ὑπάρ-χει τρόπος νὰ τὸν εἰδοποιήσουμε ;

Ἐνῶ ὁ μηχανικός ἐσυλλογίζετο, τὰ μά-τια του ἔπεσαν στὸν Τόπ, ποῦ πηγαίνόρ-χονταν σὰ νάλεγε :
« Ἐγὼ λοιπὸν δὲν εἰμ' ἐδῶ ; »

— Τόπ ! ἐφώνησε ὁ Κύρος Σμιθ.

Τὸ πιστὸ ζῶον ἔ-τρεξε στὸν κύριόν του.

— Ναί, ὁ Τόπ θὰ πᾶ ! εἶπε ὁ ρεπόρ-τερ, ποῦ ἐκατάλαβε τὸν μηχανικό. Ὁ Τόπ θὰ περῶσῃ ἀπὸ καὶ ποῦ δὲν θὰ μπο-ροῦσαμε μεῖς. Θὰ πᾶ ἓνα γραμματάκι μας στὸ Γρανίτινο Παλάτι καὶ θὰ μᾶς φέρῃ ἀπὸ καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Νάβ.

— Γρηγορά ! ἀπο-κρίθηκε ὁ Κύρος Σμιθ. Γρηγορά !

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ ἐσχίσε ἀμέσως ἓνα φύλλον ἀπὸ τὸ σημειωματὰρ του κι' ἐγρα-ψε αὐτὸς τῆς λίγης λέξεις :

« Ὁ Χάρμπερτ πληγωμένος. Εἴμαστε στὴ στάνη. Φυλάγου, μὴ βγαίνῃς ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Οἱ κατάδικοι φάνη-καν ἀπὸ καὶ ; Ἀπάντησε μὲ τὸν Τόπ. »

Τὸ λακωνικὸ αὐτὸ γραμματάκι ἔλεγε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ μάθῃ ὁ Νάβ καὶ ρωτοῦσε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ μάθουν οἱ ἄποικοι. Τὸ

« Ὁ Χάρμπερτ ἄνοιξε τὰ μάτια του... »
(Σελ. 221, στ. α.)

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οἱ Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἤλθεν ἡδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις καμμία καθυστέρησις δὲν πιτρεπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ Συνδρομηταί εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἢ Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῶν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἰουνίου-Αυγούστου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 13ης Νοεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐὰν ἴσως δὲν ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

282. Συλλαβογράφος

Πλανήτης μετ' ὧν ἐνόησε

Καὶ Γίγας γνωστός φανερῶθηκε.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σανθοῦ Ἰαπότου

283. Στοιχειώδης

Ἀκούς ποιῆς ὕλην,

Θυμασία μουσικῇ

Κι' εὐθὺς ἔπειτα... κοιμᾶσαι.

Πῶς συνίβη τέτοιο πρᾶμα

Ἐνθ' ἄλλας ἕνα γράμμα;

Ἀν δὲν τῶδε, κούτος θάσαι!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυθερείας

284. Ἀστὴρ

* * * Ὅριζοντίως νῆσος;

* * * τοῦ Αἰγαίου. Κα-

* * * θέτως ἀρχαῖος ποι-

* * * τῆς. Διαγωνίως δέ,

* * * Βυζαντινός. Αὐτο-

* * * κράτωρ καὶ πόλις

* * * τῆς Ἀγγλίας.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀστροῦ τῆς Δευτεριᾶς

285. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 = Ποταμός τῆς Εὐρώπ.

2 1 5 4 3 = Ἐνδομα.

3 4 5 4 5 = Κεκκον.

4 3 4 5 = Τετράποδον.

5 1 3 4 5 = Χόστον

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Στοχειωμένου Δάσος

286. Φωνηεντόλιπον

τ - κ - ξ - δ - τ - γ - γ - χ - λ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τῆς Δόξης

287. Γρίφος

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

τ :: Τ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἑως 10 τὸ πολὺ λέξεις μετὰ ἀπλά στοιχεῖα δε. 2 (ὁ ἐλάχιστος δεός). Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μετὰ πλεονασμὸν στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μετὰ κεφαλαία λεπ. 40. Ὁ χωριστὸς στίχος δε. 1.]

[ΙΗ'—265]

ΒΟΥΝΟ ΜΑΝΩΛΙΑΣ, πολὺ εὐχρηστικῶς... Πλεῖονα ταχυδρομικῶς.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΗ'—266]

Πατρινοί, πάψτε τὸ ψάξιμο, γιατί μ' εὐ-ῆκε ὁ Δικέφαλος Ἀετός.

Πατρινοὶ Δαυλοῦδε

[ΙΗ'—267]

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Εὐγενεῖς ψηφοφόροι:

Ε - ΑΜΥΝΑ - βαίνουσα ταχεὶ βήματι ἐπιτελεῖσιν εὐγενῶν τῆς σκοπῶν, κατέρχεται Δημοψήφισμα ὑποστηρίζουσα προεδρικὸν ψευδώνυμον

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Περιτταὶ μεγάλοι, δηλώσεις.

Ποίσεις, πατριωτισμός, δημο-

φιλία λογοποιῶν, ἰσχύς ὁμιλο-

γῶν, ἐμφανισμένη ἀριθμῶ παραρ-

τημάτων ἀντιπροσώπων, μελῶν,

ἐνισχύει ἀκλόνητον ἡμῶν πεποι-

θησιν ἐπὶ νίκην.

[ΙΗ'—268]

Σὰ παρακαλῶ ψηφίσατε τὸ ἀληθές; ὑπεράγον πατριωτικὸν ψευδώνυμον

μου ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ Τρελλοαρσενικός

[ΙΗ'—269]

Μυγκέ, Τρισεύγενη, δέχεσθε νύκτα λάζωμεν Μικρὰ Μυστικά; Ἀπαντήσατε. Δευτεριά, Φεβρουάριον Βαρκούλα.

[ΙΗ'—270]

Κόκκινη Γατούλα, Βασιλίσσα τῶν Ἀνθέων, Ναυτοί καὶ πολλοὶ ἄλλοι μοῦ ὀφείλετε τετράδιον. — Χρυσὴ Ἀκτίς.

[ΙΗ'—271]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—272]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—273]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—274]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—275]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—276]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—277]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—278]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—279]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

Σὰς ἐκφράσω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σὰς συγχαίρω ἐκ παρρησίας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴ ψευδώνυμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμοῦ καὶ ποιήσεως.

[ΙΗ'—280]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἑνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Κυνολεύοντος Δαβάρου καὶ τῆς Δημοκρατίας

[ΙΗ'—274]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΕΡΑΥΝΟΣ»

Κατεργόμενος εἰς τὸ Δημοψήφισμα ὑποστηρίζει τὴν «Διαπλάσιν Συμμαχίας» δι' ὑπερχιλίων ψήφων.

[ΙΗ'—275]

Ἀγορία Τσιγγάνα χρόνια πολλὰ γιὰ τὴν γιορτὴν Σου.

Δαρισσαίνων Διαβολάκι τρελλοκούδονο, Ἀρχιεπίσκοπον δέχεσθαι ἀπληροφάν μετ' «Διαπλάσεως», ἀπάντησιν.

Ἀτωλέ, πρέπει νὰ φέρεσθε καλλιτέρον (Ἀγρίονο).

[ΙΗ'—276]

Ζινέτια, Τσαοκε, Νικηφόρον Σίφος, Ἀφελή, Χιωτοπούλα, Χουασεῖ, Δαμπερὸ Ἀστέρι, Ρήγα Φεραῖτε, πότι σκοπεύετε νὰ μοῦ ἀνταποδώσῃτε τετράδια;

[ΙΗ'—277]

Διαπλάσιν Δημοκρατία ὑπουργεῖον στρατιωτικῶν

Ἐνεκ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καθ' ὅσονταί ὁ Στρατιωτικὸς Νόμος κατ' ὅλην τὴν «Δημοκρατίαν».

[ΙΗ'—278]

Κολοφῶν τῆς Δόξης

[ΙΗ'—279]

Ἐγώμι καλόν; ὦ, τὸ τέλος τοῦ Σπένδου. Βραβεῖο; διάφορα paysages. — Ἑλλάς τῶν Ὀνείων.

[ΙΗ'—280]

«Διαπλάσιν Βασιλείων»

Φιλτάτε Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης, ἐνόηται; οὐκ ἀρκεῖται νὰ ἐκδιωχθῇ προλαβόντων, ἔφυγε.

Σὲ παρακαλῶ ἀπάντησε δι' ἀγγελίας εἰς τὴν ἐμπροσθέν σου.

[ΙΗ'—281]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—282]

Πτηνὸν τῆς Ἑρμῆος ζῆτων συγχομηνὴν διὰ τὴν ἀγοραρίαν μου, πὲρ χαριστῶν δὲ τὴν ἐπ' ἀνθρώπῳ τῆς ἀγγέλιας σου.

[ΙΗ'—283]

Διαβολάκι τῆς Γειτονίας

[ΙΗ'—284]

Μὴ μὴ λησμονεῖς δέχομαι, Σουλιώτισσα ἀπάντησι δὲν ἔλαβ'.

[ΙΗ'—285]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—286]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—287]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—288]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—289]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—290]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—291]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—292]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—293]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—294]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—295]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—296]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—297]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν

[ΙΗ'—298]

Ἰδεώδης Προσκοπῶν